

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní tř. 16, Praha 1, vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Na 21/2013, o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 4. 2. 2014, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 19. 2. 2014, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), a to provedení procesních úkonů v souvislosti s podanou námitkou nedoručení usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) o postoupení věci Městskému soudu v Praze (sp. zn. 5 A 191/2013). Uvádí, že toto usnesení neobdržel, přestože adresátem tohoto usnesení nemá být jiný krajský soud, nýbrž on. K postoupení věci proto nedošlo *de iure* a krajský soud je tak nečinný.

[2] Nejvyšší správní soud zjistil, že řízení u krajského soudu v předmětné věci bylo ukončeno usnesením ze dne 18. 3. 2013, č. j. 10 Na 21/2013 – 3, které nabylo právní moci dne 22. 3. 2013 a kterým byla věc postoupena Městskému soudu v Praze. Proti tomuto usnesení navrhovatel podal kasační stížnost; řízení o této kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zastavil usnesením ze dne 27. 6. 2013, č. j. 4 As 66/2013 – 18.

[3] Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[4] Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení (dále jen „návrh na určení lhůty“). Podle § 174a odst. 7 téhož zákona platí, že pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy

v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

[5] Vzhledem k tomu, že v řízení před krajským soudem již bylo vydáno usnesení, kterým bylo toto řízení pravomocně ukončeno (o čemž svědčí mimo jiné doručenka, dle které uvedené usnesení navrhovatel převzal osobně dne 22. 3. 2013), a to tak, že věc byla postoupena Městskému soudu v Praze, nemohl Nejvyšší správní soud shledat ve věci průtahy, a proto návrh navrhovatele podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. února 2014

JUDr. Radan Malík
předseda senátu